

کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: غلام اکبری

gholam.akbari@gmail.com

ادیتور: شهلا دانشفر

shahla.daneshfar2@gmail.com

۶۹۹

۱۰ آبان ۱۴۰۰

۱ نوامبر ۲۰۲۱

دوشنبه ها منتشر میشود

تراژدی جان باختن کارگران اینبار شهر ابهر را بهت زده کرد.

غلام اکبری
سه شنبه (۴ آبان ۱۴۰۰)
"گازگرفتگی باعث مرگ و
مسمومیت ۷ کارگر کارخانه فولاد
البرز ناب آرش در کیلومتر ۵ جاده
ابهر به تاکستان شد. به گزارش ایلنا،
حادثه گازگرفتگی حوالی ساعت ۴
عصر روز گذشته زمانی رخ داد که
یک کارگر حین کار در کارخانه
فولاد البرز ناب آرش دچار
مسمومیت با گاز نیتروژن می شود و
سایر کارگران نیز صفحه ۶

پیامها و اسناد

به کنگره دوازدهم حزب کمونیست کارگری ایران

از صفحه ویژه کنگره ۱۲ حزب دیدن کنید!

<https://wpiranfa.com/?cat=3524>

کارگران نیشکر هفت تپه را تهدید نکنید

یاشار سهندی

رژیم اسلامی سرمایه در هر چه که کمبود داشته باشد از بابت جلاد کمبودی ندارد. یکی از جنایتکاران به نام این حکومت محسنی اژه‌ای است

که ریاست دستگاه قوه قضائیه حکومت را بر عهده دارد. این نهادی است که نقش مستقیم در جلادگری و پرورش جلاد دارد. ایشان رهسپار خوزستان

شد و حضور محسنی اژه‌ای در خوزستان بی ربط به مبارزات هفت تپه نبود. اما پیش از آن لازم است به نکاتی در مورد صفحه ۲

جانباختن تراژیک و جانکاه سه کارگر

«کارخانه فولاد البرز ناب آرش»

نسان نودینیاں
در چهارم آبان ماه سال جاری، کارگران «کارخانه فولاد البرز ناب آرش» شاهد

جانباختن سه کارگر بودند که بعد از دستور سرپرست کارخانه و فرستادن یکی از

کارگران بداخل مخزن برای خارج کردن بیلی که درون یکی از مخازن حاوی گندله افتاده بود و خفگی او، کارگر بعدی وارد مخزن میشود که او را نجات دهد که خود گرفتار میشود و بعد کارگر سومی میکوشد به داد آنها برسد که

جان سالم صفحه ۵

جان و زندگی کارگران ساختمانی ملعبه دست کارگزاران رژیم اسلامی سرمایه (۳)

دعوا بر سه بند ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی

یاشار سهندی

بر سر ماده ۵ قانون بیمه

کارگران ساختمانی چندین سال است که کشمکش وسیعی بین کارگزاران اسلامی سرمایه در گرفته است. وزارت راه و شهرسازی کلا مخالف بیمه کارگران ساختمانی است چون مدعی است "سبب افزایش قیمت مسکن" می

شود. در صورتی که هزینه بیمه کارگران صفحه ۵

❖ حزب کمونیست کارگری ایران به کمک مالی شما نیازمند است (ص ۱۸)

❖ فراخوان بازنشستگان تامین اجتماعی به تجمعات سراسری (ص ۱۷)

❖ بیانیه حزب کمونیست کارگری به مناسبت سالروز خیزش آبان ۹۸ (ص ۱۶)

❖ اعتراضات کارگران شهرداری خرمشهر و ضرب و شتم یک کارگر، کارگران دادخواهند (ص ۱۵)

❖ تجمع کارگران شهرداری خرمشهر، امیدیه، و بازنشستگان شرکت هواپیمایی هما (ص ۱۵)

❖ تجمع اعتراضی کارگران پتروشیمی گچساران و چند خبر دیگر از نفت (ص ۱۴)

❖ اعتراض کارگران ذوب آهن اردبیل، بازنشستگان تبریز و یک خبر دیگر (ص ۱۳)

❖ اعتراض کارگران مجتمع بزرگ ماشین سازی تبریز (ص ۱۳)

❖ دومین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی آبادان و تجمع کارگران پتروشیمی کوه مبارک جاسک و کارگران

قراردادی پتروشیمی بیستون (ص ۱۲)

❖ تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در چند شهر، ما بازنشستگانیم، دنبال حقمانیم (ص ۱۱)

❖ اعتصاب کارگران ماشین سازی اراک و سه خبر دیگر (ص ۱۰)

دیگر مطالب این شماره

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

کارگران نیشکر هفت تپه را تهدید نکنید

صفحه ۱
برخی

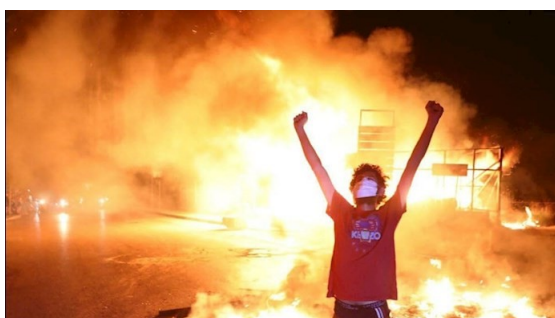
اظهار نظرهای ایشان پیرا میم. ایشان به مانند بقیه کارگران حکومت مسیب انبوه مصیبتهایی که بر مردم کرده اند را خود مردم جلوه می دهد. این بار اما در سخنان اژه‌ای مشکلات بر سر بیکاران خراب شده است. او در جلسه ای در اهواز میگوید: "ریشه اغلب جرایم و ناهنجاری‌های موجود از جمله سرقت‌های خرد و اعتیاد در خوزستان ارتباط مستقیمی با نرخ بالای بیکاری در استان دارد."

نرخ بالای بیکاری همین جوری از آسمان نازل نشده است بلکه نتیجه سیاستهای حکومتی است که بدون وجود جلادهایی مثل محسنی اژه‌ای‌ها یک روز هم دوام نمی‌آورد. جمعیت عظیمی از مردم به فقر و گرسنگی محکوم شده اند حتی آنها که کاری دارند؛ و آنهايي که کار ندارند صد چندان دچار مصیبت هستند و بنا بر آمار خودشان یک سوم جمعیت ایران در فقر مطلق بسر میبرند.

بعد محسن اژه‌ای با بیش‌ر می تمام همین مردم را مسیب اغلب جرایم و ناهنجاری‌های موجود جلوه میدهد. از انصاف نباید گذشت که ایشان حداقل در مورد سرقت، این موضوع را به دو قسمت خرد و کلان تقسیم کرده است. ایشان بهتر از هر کسی میداند که سرقت‌های کلان را چه کسانی انجام می‌دهند. گاهی سارقان کلان را که کسانی از جنس خود اژه‌ای هستند، به اجبار در کشمکش‌های بین باندهای مافیایی حاکم، زیر پا له میکنند. نمونه اش طبری است، کسی که سالها همراه با محسنی اژه‌ای مسلط بر قوه قضائیه بود. و یک وقت‌هایی هم مجبور می‌شوند کسی مانند اسدیگی را محکوم کنند تا شاید صدای کارگران خاموش شود.

به گزارش خبرگزاری حکومتی ایرنا محسنی اژه‌ای "با تاکید بر اینکه دشمنان نظام در تلاش برای ایجاد مشکلات متعدد برای کشور و ملت هستند افزود: در همین راستا نباید اجازه داد که کارخانجات و فعالیت های اقتصادی دچار چالش و تعطیلی شوند."

به زعم این مقام کثیف حکومتی دشمنان نظام مردمی هستند که در اوایل تابستان در خوزستان برای ابتدای ترین حق یعنی آب، به خیابان‌ها ریختند و به شدت سرکوب شدند. دشمنان نظام کارگرانی هستند که برای گرفتن دستمزد کاری که انجام داده‌اند، باید ماهها در کف خیابان باشند و نهادهای حکومتی از جمله دستگاه ضد انسانی قوه قضائیه در این موارد در سرکوب از هیچ چیز مضایقه نمی‌کنند. فعالیتهای اقتصادی مد نظر محسنی اژه‌ای همانا غارت و چپاول دسترنج کارگران و همراه با آن چشم طمع به اموال هر کارخانه (اعم از زمین و ابزارهای تولیدی) است. در خوزستان اما حکومت با دیوار محکم اتحاد کارگران روبرو شد. کارگران فولاد و هفت تپه حکومت را با مبارزات خود "دچار چالش" سختی کرده اند. کارگران هفت تپه با وجود هزینه‌های سنگینی که متحمل شدند پیروز از آن در آمدند. محسنی اژه‌ای اما با تحکم می خواهد بگوید همه چیز تمام شد. ایشان در جلسه ای فرمودند: "اگر هفت‌تپه بهتر از

گذشته و به نحو احسن اداره شود، تولید بالا رود، کشاورزی رونق یابد، شرکت با توسعه به سوددهی بیشتر برسد و مشکل حقوقی برای کارگران بوجود نیاید و حاشیه ایجاد نشود به عنوان یک نمونه موفق مایه افتخار خواهد بود. اما اگر شکست بخورد بر دیگر موضوعات نیز اثر منفی می‌گذارد." و بعد به مدیریت جدید دولتی که منصوب شده در مورد اینکه که اگر سود دهی مور نظر ایشان به سرانجام نرسد و برای جلوگیری از اثر منفی احتمالی آن اطمینان داده و میگوید: "دستگاه قضا و دولت حتما مدیران شرکت هفت‌تپه را در اداره بهتر این مجموعه کمک می‌کنند و اجازه نمی‌دهند در این مسیر تنها بمانند." این پیام در واقع تهدید کارگران است به سرکوب.

از سوی دیگر استاندار جدید خوزستان در جای دیگری امتیاز خلع ید از اسدیگی را که به همت مبارزات سخت و جانانه کارگران هفت تپه ممکن شد را

از سخنان استاندار خوزستان چنین بر می آید که گویا برای نیشکر هفت تپه خوابهایی دیده اند. از جمله او میگوید: "طرح سه ساله برای شرکت هفت تپه تدوین شده که ظرف این مدت سودآوری داشته باشد." این حرفها یعنی دیگر کارگران هفت تپه باید خاموش شوند و سرشان را بیندازند پایین و سرکار خود برونند. استاندار به خبرنگاران اطمینان می دهد و میگوید: "جلسه‌ای از سوی معاون اول رئیس‌جمهور در تاریخ ۱۸ مهر امسال تشکیل شد که در این جلسه... منتظری از سوی قوه قضائیه و از سوی دولت علاوه بر معاون اول رئیس‌جمهور نیز معاون

صفحه ۳

کارگر کمونیست

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

www.wpiran.org

سایت حزب:

www.newchannel.tv

سایت تلویزیون کانال جدید:

www.rowzane.com

سایت روزنه:

کارگران جهان متحد شوید!

کارگران نیشکر هفت تپه را تهدید نکنید

صفحه ۲

حقوقی و

وزاری جهاد، صمت، نیرو، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اقتصاد و دارایی دادگستری حضور داشتند؛ همچنین سازمان خصوصی سازی، وزارت اطلاعات، سهامداران نیشکر و بانک ملی و صادرات و معاون وزیر کشور در این جلسه بودند." به این ترتیب در این جلسه همه دارو دسته های حکومتی حضور داشتند به جز صاحبان اصلی هفت تپه یعنی کارگران! در این جلسه

درسته تصمیم بر آن شده است که نیشکر هفت تپه به "شستا" (شرکت سهامی تامین اجتماعی) واگذار شود که کارگران با وجود آنکه در جلسه نبودند اما با مبارزات شان از گل گرفتن در شورای اسلامی تا حضور وسیع در مقابل استانداری در اهواز و آماده باش برای حضور در تهران همه این دم و دستگاه سرکوب را وادار کردند که بلافاصله عقب بنشینند و هفت تپه به "شرکت هفت گانه توسعه نیشکر" که خواست آنها بود واگذار گردیده و کارگران عملاً نظارت شورایی خود را اجرایی کرده و به شدت فعالیت مدیریت جدید شرکت را زیر نظر دارند. برای نمونه جمعی از کارگران هفت تپه خطاب به مدیران جدید نوشته اند: "آقای ناصری، مدیریت طرح توسعه نیشکر و صنایع جانبی - این نامه را به شما مینویسیم... اگر امور به همین روال باشد اطمینان داشته باشید که به زودی خلع مدیریت هفت طرح، تجمعات خواهیم داشت. از شما درخواست میکنیم که سریعاً برای برکناری چشمه های فساد و مدیران ضد کارگر اسدیگی که منشا تنش،

کارگر زور گفته اند. اما کارگران هفت تپه در مقابل همه این دستگاه عریض و طویل و بسیار خشن سرکوبگر ایستاده اند و قصد هم ندارند پیروزیهای خود را به فراموشی بسپارند. محسنی اژه ای و استاندار خوزستان هم بهتر است دست از تهدید کارگران بردارند. کارگران نیشکر هفت تپه با اتکالی به تجربیات مبارزات چندین ساله خود مسلماً می توانند بقیه خواستهای خود را به حکومت دیکته کنند.

هفت تپه شوند. بدین واسطه کارگران خود به نوعی در اداره شرکت نقش مستقیم داشته اند. امری که یک چیز را ثابت کرده است، همانگونه که اسماعیل بخشی گفته بود، خود کارگران می توانند اداره شرکت را بدست بگیرند. مدیران همه شرکتها و کارخانجات همیشه حضور دستگاه سرکوبگر را در کنار خود حس کرده اند و به دلگرمی همین دم و دستگاهها تا توانسته اند به

مبارزه نگذاشته بودند و تمام قد در برابر باند اسدیگی نایستاده بودند، بی شک الان نیشکر هفت تپه ای وجود خارجی نداشت. از جمله بخاطر اینکه این صنعت به کشاورزی وابسته است، یک شیوه مبارزاتی کارگران نیشکر هفت تپه در طول مبارزاتشان این بود که ضمن اعتصاب هر جا که لازم بود بخشی از آنها (آبیاری یا دفع آفات یا فنی) سر کار بودند تا مانع نابودی اساس وجود نیشکر

تخریب و ناامیدی هستند اقدام کنید."

تحت فشارمبارزات پیگیر کارگران هفت تپه حقوق های معوقه پرداخت شد و دو تن از کارگران اخراجی پیروزمندانه حکم برگشت به کار گرفتند و اما همانگونه که عباسی یکی از نمایندگان این کارگران گفت شادی بازگشت به کار این دو همکار یک تلخی هنوز به همراه داد چون اسماعیل بخشی نماینده سرسخت کارگران نیشکر هفت تپه و همچنین سالاری حکم اخراجشان باطل نشده است و کارگران قول داده اند که تا بازگشت به کار بخشی و سالاری و لغو حکم وکیل خود فرزانه زیلایی و روشن شدن وضعیت کارگران فصلی مطالبه گری شان ادامه خواهد داشت و همچنین خواستار "برداشته شدن فشار امنیتی" از حامی کارگران هفت تپه یعنی سپیده قلیان هستند.

"محسنی اژه ای از هیئت مدیره و کارگران هفت تپه خواست برای مدیریت بهتر این شرکت همه تلاش خود را به کار گیرند." "اولاً باید به ایشان یادآور شد در شش سال گذشته اگر کارگران هفت تپه پا به میدان

نه به جمهوری اسلامی،

آری به جمهوری سوسیالیستی!

نه به حکومت مافوق مردم،

آری به حکومت شورائی!

نه به سرمایه داری،

آری به سوسیالیسم!

جانباختن تراژیک و جانگاہ سه کارگر

صفحه ۱ به در نمی

برد و در نتیجه با کمال تأسف هر سه کارگر در عرض چند دقیقه جان خود را از دست می‌دهند.

ناامنی محیط کار هر روز جان کارگران را میگیرد.

با هر حادثه ای و ناامنی محیط کار این سوال اساسی در میان کارگران مطرح میشود؛ مسئولیت اصلی ناامنی محیط کار و جانباختن و از کار افتادن کارگران برعهده کی است؟ آیا کارگران قدرت جلوگیری و کاستن از ناامنی محیط کار و حوادث در حین کار را دارند؟!

قربانیان حوادث کار بیشمارند. همانقدر کارگر را روانه گورستان میکنند، به همان اندازه ای که کارگر در اثر ناامنی محیط کار روانه بیمارستان میشود، به همان اندازه نیز خانه ها از هم میپاشند و شادی ها به غصه و غم تبدیل میشوند. و نتیجه اش میتواند محروم شدن کودکان از رفتن به مدرسه و آینده تاریک آنها باشد.

کارگران به حوادث و ناامنی کار حساس هستند. اما متأسفانه هنوز به ظرف و تشکل مناسبی که با اراه جمعی (خرد جمعی که امروز در میان کارگران رایج است) دسترسی پیدا نکرده اند و از جنبشی سازمانیافته و متشکل در این عرصه مهم که مستقیماً به جان و زندگی کارگر مربوط است خبری نیست تا به اتکای آن با این فاجعه انسانی در محیط های کار مقابله کرد. در گزارش ماجرای تلخ مرگ سه کارگر «کارخانه فولاد البرز ناب آرش» به نکته مهمی اشاره شده، آیا

مسئول آن‌ها نیز درکی از میزان خطر نداشته است؟ آیا سرپرست مربوطه نمی‌توانست از همان ابتدا کارگر را با تجهیزات لازم به مخزن بفرستد؟ میزان گاز موجود در مخزن چرا مورد سنجش قرار نگرفت. «جواب به سوالهای تهیه کنندگان گزارش ماجرای جانباختن سه کارگر روشن است. دولت و کارفرما مقصر اصلی هستند. متأسفانه سه کارگر بر اثر بی مسئولیتی و بی‌توجهی کارفرما و مسئولین کارخانه جانشان را از دست داده اند.

قربانیان ناامنی محیط کار معلوم و مشخص هستند، ساکنین یک محله و عابرین یک خیابان نیستند که در اثر انفجار بمب و عملیات انتحاری داعش جان باخته اند. جان باختن کارگران جنایت طبقاتی سرمایه داری و دولتها هستند. ناامنی محیط کار جنگی است علیه بخش مهمی از جامعه. علیه طبقه کارگر.

حوادث کار و ناامنی جانی قابل اجتناب است.

در ایران تحت حاکمیت حکومت اسلامی کنترل

اجتماعی بر تولید و نظارت کارگران به وسائل قابل دسترس در محل کار پیچیده است. بررسی ماجرای تلخ مرگ سه کارگر کارخانه فولاد البرز ناب آرش، به ما میگوید مسئولین کارخانه بی محابا و با بی مسئولیتی سه کارگر را بدون پوشش و امکانات ایمنی، به داخل مخزن میفرستند که یکی بعد از دیگری متأسفانه جانشان را از دست میدهند.

دخالت کارگران برای ممانعت از حوادث کار مهمترین فاکتور در مقابل بی توجهی به جان کارگران توسط کارفرما ها است. از جمله کارگران حاضر در کارخانه فولاد البرز اگر آگاهی لازم از خطرات این کار را داشتند و آموزش دیده بودند هنگامی که شاهد فرستادن همکاران خود بدون تجهیزات

ایمنی لازم به درون مخزن و خطر جانی آن بودند، میتوانستند در مقابل این فرمان جنایتکارانه کارفرما بایستند و مانع شوند. ولی کسی چه میداندست که چه پیش خواهد آمد. کارگران مادام که احساس کنند که در معرض خطر جانی قرار میگیرند میتوانند دست از

کار بکشند و اعلام کنند که تا وقتی که موارد ناامن کار بر طرف نشود کار نمیکنیم. اعتصاب میکنیم، باید با قاطعیت بگویند؛ که این حق ما است که به محض مشاهده موارد ناامن دست از کار بکشیم، کارفرما موظف است که ایمنی محیط کار را تامین و برای ایجاد احساس امنیت کارگر اقدامات ایمنی و وسائل و ابزار کار در محل کارخانه و کار را تامین کند. در عین حال یک اقدام فوری همه کارگران در تمام مراکز کاری باید این باشد که بطور ماهانه محیط کار خود را از نظر ایمنی بررسی کنند و اگر موردی ناقض ایمنی محیط کار بود به کارفرمایان اخطار دهند و تاکید کنند تا وقتی شرایط کاری امن نشود حاضر به کار نخواهند بود.

تشکل کارگری گره اصلی و محوری است.
علیرغم رشد سازمانیافتگی در جنبش کارگری هنوز یک معضل کارگران در سطح سراسری محرومیت از داشتن تشکل مستقل خود است. اگر کارگران در تمام محیط های کار منظمًا مجمع عمومی خود را داشتند و با انتخاب نمایندگان

واقعی خود شورای خود را شکل میدادند. مثل کاری که در نیشکر هفت تپه انجام گرفته امروز کارگران در موقعیت بسیاری قدرتمندتری برای دفاع از جان و زندگی و معیشت خود بودند. در صورت داشتن تشکل مستقل از دولت و کارفرما این نماینده و کمیسیون و نهادهای کارگری هستند که بر میزان امن بودن محیط کار و وسائل و امکانات کارخانه ها نظارت و در صورت مشاهده نا امن بودن محیط کار در مجمع عمومی و یا در درون تشکل خود اقدام به اتخاذ تدابیر اعتراضی لازم برای بالا بردن امنیت در محیط کار، میکنند.

حوادث محیط کار جرم جنایی است. محیط کار جایی است که کارگر بخش اعظم زندگی اش را در آن میگذراند. محیط کار باید جای امن سالم و تمیزی باشد. نباید گذاشت قاتلین کارگران در کنار قربانیان حوادث کار به آسودگی قدم بزنند. هر مورد مرگ ناشی از ناامنی در محیط کار را باید به ادعاینامه طبقاتی جنبش کارگری علیه کارفرما و دولت و کل نظام اسلامی سرمایه تبدیل کرد.

سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت از سرمایه داری بیمار و نکبت زده!

سوسیالیسم تنها راه نجات بشریت است!

دعوا بر سه بند ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی

صفحه ۱

ساختمانی کمتر از ۰/۷ درصد قیمت یک ملک است! ۱۱ سال است. سازمان تامین اجتماعی نیز از کسری بودجه ۱۱ هزار میلیاردی در این بخش می گوید.

به گزارش ایلنا پس از کش و وقوس های فراوان، سرانجام طرح اصلاح ماده ۵ بیمه کارگران ساختمانی در جلسه علنی چهارم خرداد ماه ۱۴۰۰ مورد بررسی قرار گرفت. برگزاری این جلسه ... از پایان انتظار ۱۱ ساله نوید می داد اما تمامی آرزوها بر باد رفت و بررسی این طرح به زمان دیگری موکول شد. چراکه محمدباقر قالیباف طرح بیمه کارگران ساختمانی را حساس دانست و از لزوم بررسی مجدد محاسبات سخن به میان آورد. " ایلنا در گزارشی دیگری از قول فعالان صنفی حکومتی گزارش داده: "برخی از نمایندگان مجلس خود جزوی از کارفرمایان ساختمان سازی هستند و به همین دلیل خواهان برقراری بیمه برای این گروه شغلی نیستند؛ چراکه ثروت اندوزی تنها معیار برخی در تصمیم گیری هاست."

حساسیتی که قالیباف به آن اشاره دارد در واقع اشاره اش به امثال خود است که جزو باندهای مافیایی حکومت در بخش ساختمان سازی هستند و

از قبل این پروژه ها پول های هنگفتی را به جیب می زنند. از سوی دیگر سازمان تامین اجتماعی دندان تیز کرده سهم خود را از این بخش بیشتر کند و اعتراض دارد که سرش کلاه می رود و ناله سر داده که دچار کسری ۱۱ هزار میلیاردی شده و به این بهانه نه تنها از بیمه ۶۰۰ هزار کارگر می زند بلکه با همدستی دولت عملا در طی هشت سال دولت روحانی آمار بیمه شدگان کارگران ساختمانی بر اساس سهمیه بندی که مقرر کرده در حد صفر بوده است.

از سوی دیگر هر ارگانی که در این ماجرا درگیر است سهم بیشتری میخواهد. توضیحات اکبر شوکت در رابطه با کشمکش بر سر ماده ۵ خود گویا است: "ماده ۵ به درآمدهای سازمان تامین اجتماعی برای اعتبار بیمه کارگران ساختمانی برمی گردد؛ ۷ درصد از حق بیمه را کارگر باید بپردازد، ۲۰ درصد هم بایستی از محل پروانه های ساختمانی فراهم شود. ابتدا این ۲۰ درصد براساس مترآژ ساختمان گرفته می شد یعنی به ازای هر مترمربع، یک تا چهار درصد حداقل حقوق کارگری محاسبه می شد. در سال ۹۳، اصلاحاتی صورت گرفت که بسیار مشکل ساز شد. برخی

نمایندگان مجلس با آمارهای اشتباه، قانون را عوض کردند و ۲۰ درصد سهم کارفرما که براساس مترآژ ساختمان بود، به درصدی از مبلغ پروانه های ساخت تبدیل شد. این درصد، مشکلات بسیاری به وجود آورد. شهرداری ها، مبلغ واقعی پروانه های ساخت را اعلام نمی کردند. چون قرار بود ۱۵ درصد از مجموع عوارض پروانه ساختمان پرداخت شود، شهرداری ها تفسیر به مطلوب می کردند که مثلاً اضافه بنا یا تراکم جزو عوارض نیست! تاجایی که رقم یک پروانه ساخت که مثلاً یک میلیارد تومان بود، در تامین اجتماعی فقط ۱۰۰ میلیون عنوان می شد. همین امر موجب کسری بودجه شدید تامین اجتماعی شد. در این میان سهم ۳ درصدی دولت هم حذف شد یعنی خود دولت حذف کرد! به گزارش ایلنا "در سال ۱۳۹۳، دولت با تصویب «قانون اصلاح

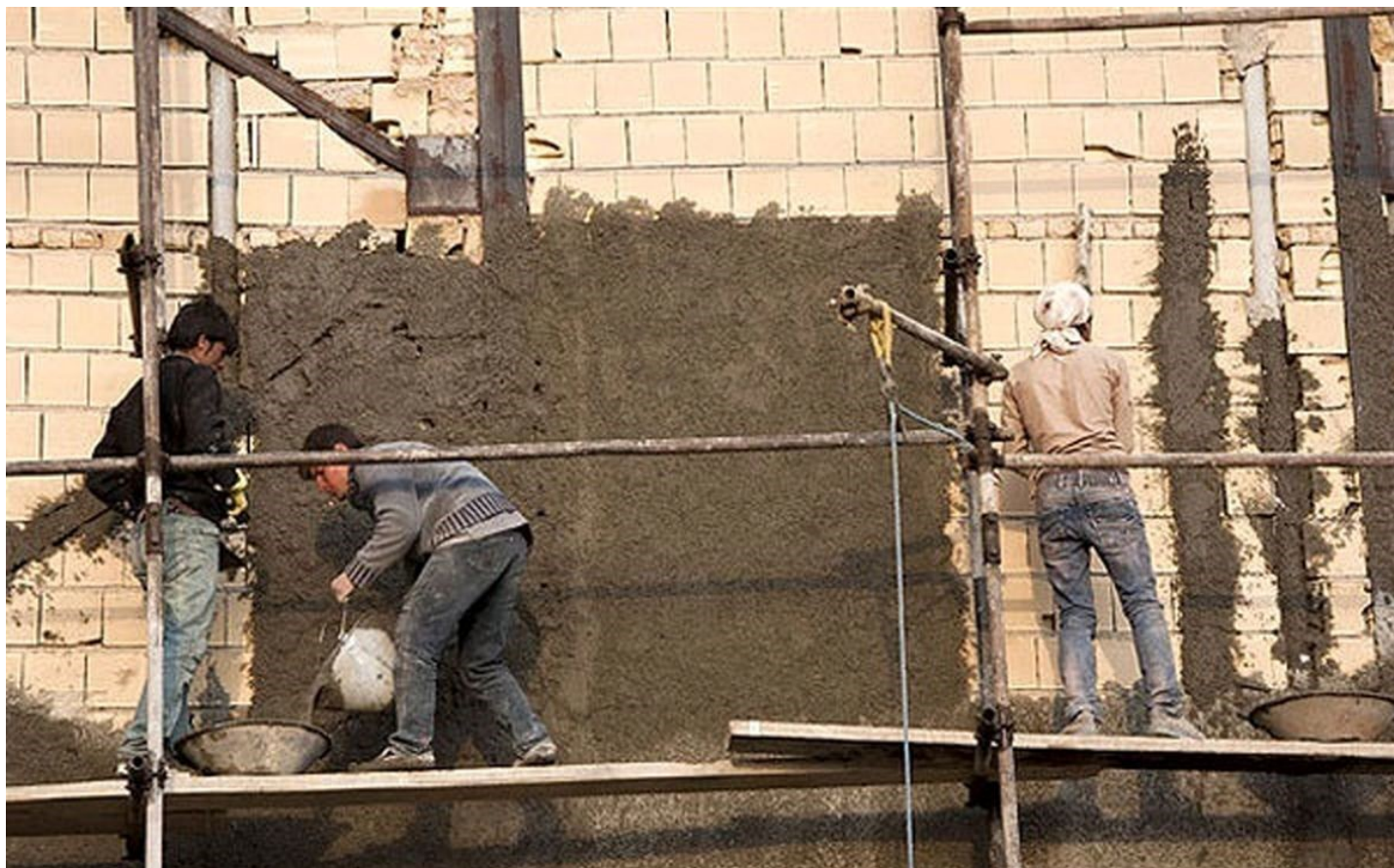
سهم تامین اجتماعی در همدستی با مالکان از سوی شهرداری بالا کشیده میشود و از سوی دیگر شهرداری با همکاری تامین اجتماعی مالکان ساختمان را تیغ می زند!

مبارزه نهان کارگران ساختمانی

دعوا بر سر تعیین سهم کارفرما در بخش ساختمان سازی بیش از هر چیز به این اشاره دارد که هر بخش ذینفع در این ماجرا مدعی است چرا من باید پول پرداخت کنم و تازه من سهم ام را می پردازم و تازه جایی مثل شهرداری هم چشم طمع زیادی دارد. امری که مشخص است اعتراضات کارگران هر چند بظاهر نامحسوس است اما در جریان است. ولی جمعیت عظیم پشت این اعتراض آنچنان وسیع هست که امثال اکبر شوکت همه را از اعتراضات خیابانی می ترساند و بارها تاکید می کنند که ما هم مدافع منافع کارفرما و تامین اجتماعی هستیم و پیش از آنکه دیر شود باید فکری کرد و با شرط گذاشتن مداوم جلو پای کارگران سبب بروز خشم کارگران نشویم.

حکومت برای محض رضای خدا قانون بیمه کارگران ساختمانی را تصویب نکرده است. ترس آنهایی که از نزدیک دستی بر آتش دارند و مدام هشدار میدهند که خطر شورش را حتمی نکنید از قدرت بالقوه ای سخن صفحه ۶

ماده ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی «خیال سازمان تامین اجتماعی را راحت کرد. بر این مبنای سهم کارگران تغییر نکرد و همان ۷ درصد دستمزد لحاظ شد اما سهم دولت به عوارض صدور پروانه های ساختمانی منتقل شد تا افرادی که درخواست دریافت مجوز ساخت را دارند، ۱۵ درصد از کل عوارض صدور پروانه را به این منظور لحاظ کنند. اینگونه دولت از مقام کارفرما کناره گیری می کرد؛ موضوعی که مورد اعتراض کارفرمایان قرار گرفت. این اعتراض ها از سال ۹۴ شدت گرفت؛ چراکه فهرست عوارض شهرداری بر اساس توافقی که با تامین اجتماعی و انبوه سازان داشت، بلندتر شد و به ۶ مورد (عوارض زیربنا، عوارض پذیره، عوارض تراکم، عوارض پیش آمدگی، عوارض بالکن و عوارض ارتفاع بنا) توسعه یافت تاکید قانونگذار بر اعمال ۱۵ درصد بر کل عوارض بسته شده بر روی پروانه به عنوان ماخذ کسر حق بیمه، موجب افزایش تعرفه ریالی حق بیمه کارگران و بالا گرفتن اعتراض سازندگان به نهاد ریاست جمهوری شد؛ یعنی همان جایی که با امضای رئیسش، حسن روحانی، قانون اصلاح ماده ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی، ابلاغ شده بود. آنچه در این میان بسیار جلب توجه می کند اینست که

دعوا بر سه بند ۵ قانون بیمه کارگران ساختمانی

صفحه ۵ می گوید که چنانچه مانند دیگر بخشهای طبقه کارگر ایران که این روزها در پی بدست آوردن حق خود در کف خیابان هستند، میتواند حکومت را با خطر جدی روبرو سازد. بیش از یک و نیم میلیون جمعیت کارگری در بخش ساختمان به دلیل کاملا مشخص بخاطر نفس کارشان جمعیتی پراکنده

هستند اما همین جمعیت پراکنده حکومت را مجبور کرده است که بیمه کارگران را برسمیت بشناسد. و خوشبختانه امروز پیشرفت تکنولوژی دست هر انسانی در این جامعه، ابزاری داده است که از طریق آن میتواند اطلاع رسانی کند و دور هم جمع شوند. گروههای تلگرامی و اینستا و واتس آپی خود را درست کنند و صف اعتراض

خود را شکل دهد. این ابزاری است که دست این کارگران و چند میلیون خانواده ها آنان نیز هست و از این طریق میتواند صدای اعتراض خود را به جامعه برسانند و به یمن وجود چنین ابزاری است که ما اینجا و آنجا شاهد انتشار خبر، عکس و بیانیه هایی از سوی این بخش از کارگران و اعلام خواستها و اعتراضاتشان بوده ایم. جالب اینجاست که در مورد

کارگران ساختمانی سالها است که خانه کارگرها و دیگر مزدوران حکومتی که به دروغ سنگ کارگر را بر سینه می زنند و مثل همیشه، تلاش میکنند کارگران را در انتظار طول و دراز اصلاح یک ماده قانونی حکومت نگاه دارند. شاید یک دلیل آن اینست که فکر میکنند این بخش از کارگران پراکنده هستند و هنوز پایشان آنچنان به کف خیابان کشیده نشده است.

باید دست این نهادهای دست ساز حکومتی را رو کرد و جامعه را از اهداف و سیاستهای ضد کارگری این نهادها مطلع کرد. با وجود رسانه های اجتماعی و تلویزیونهای ماهواره ای و دیگر رسانه ها میتوان و باید صف اعتراض کارگران ساختمانی را برای فریاد رسای خواستها و مطالباتشان گردآورد و سازمان داد.*

حزب کمونیست کارگری ایران

تلفن: ۰۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

ای میل: tamas.wpi@gmail.com

تلگرام: @sazmande

اینستاگرام: wpi91

کمیته سازمانده

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-Communist Party of Iran

کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری ایران را می توانید در شبکه های اجتماعی از طریق آدرس های زیر دنبال کنید و به اشتراک بگذارید

**این حزب شماست
به حزب خود پیوندید**

@wpisazmaneh

www.sazmandeh-wpi.com

tamas.wpi@gmail.com

+447435562462

مرگ بر طالبان، WPI/۵
چه کابل، چه تهران

**NO TO TALIBAN REGIMES:
IN AFGHANISTAN,
IN IRAN**

ترازوی جان باختن کارگران اینبار شهر ابهر را بهت زده کرد.

صفحه ۱

به ترتیب برای نجات همکار خود اقدام می‌کنند که در نتیجه آن سه کارگر جان خود را از دست داده و سایر کارگران مسموم می‌شوند. بر اساس این گزارش، تاکنون سه نفر از کارگران مصدوم از بیمارستان مرخص و یک نفر در بیمارستان الغدیر ابهر تحت مراقبت‌های درمانی است.

سایت دولتی ایلنا در تشریح این ترازدی انسانی نوشت: "عصر روز گذشته یکی از کارگران کارخانه فولاد البرز ناب آرش به دستور مسئول بالادستی (سرپرست) برای خارج کردن «بیل» که درون یکی از مخازن حاوی گندله افتاده بود، وارد مخزن می‌شود... پس از ورود به داخل مخزن گندله دچار گازگرفتگی می‌شود و در این هنگام یکی دیگر از کارگران با مشاهده گازگرفتگی همکار خود، خودخواسته برای نجات وی وارد مخزن می‌شود که وی نیز در نهایت دچار گازگرفتگی می‌شود. نفر سوم نیز با مشاهده وضعیت دو همکار قبلی برای نجات آنها اقدام می‌کند که متأسفانه هر سه بر اثر استنشاق گاز جان خود را از دست می‌دهند.... در ادامه این حادثه، چهار کارگر دیگر که در محدوده محل حادثه حاضر بوده‌اند نیز بر اثر استنشاق گاز متصاعد شده نیتروژن دچار مسمومیت می‌شوند که خوشبختانه وضعیت جسمی این کارگران بهبود پیدا کرده و نجات یافته‌اند."

بالاخره اسامی این کارگران جانباخته اعلام شد: علیرضا رحمانی، محمد فتحی و سید احمد حسینی. تاسف بار است که بجز دو خبر در سایت ایلنا درباره این ماجرا چیزی منتشر نشده است. در مدیای اجتماعی

این خبر باید وسیعاً پخش میشد. باید خبر داده میشد که خانواده‌هایشان در چه وضعیتی هستند و یا عکس‌العمل فعالین کارگری و مردم شهر، همسایه‌ها و بستگان کارکنان شرکت به مرگ فجیع این قربانیان چه بوده؟

با شنیدن این خبر سوالات زیادی به مغز خطور میکند، آیا این شرکت فولاد سازی مدرن نبوده؟ اصول ایمنی کار رعایت می‌شده؟ بازرسین بهداشت و ایمنی وظایفشان را در باره این محل کار انجام داده بودند یا با رشوه گرفتن همه چیز را تایید کرده بودند؟ آیا این شرکت و کارگاه کمیته حفاظت فنی یا مسئول ایمنی داشته است؟ آیا کارگران و کارکنان شاغل در این شرکت آموزش ایمنی کار(از جمله خطرات کار با گاز نیتروژن) را دیده بودند؟ آنطور که از توضیحات بر میآید هیچ یک از کسانی که در محل کار میکردند، آموزش ایمنی کار را ندیده بودند. همه کارگران و همچنین سرپرستی که به اولین قربانی فرمان داده بود که برود و بیل را از مخزن بیرون بیاورد، از خطری که در کمین است خبر نداشتند؟ خودش چی شد؟ آیا او هم یکی از قربانیان یا مصدومین است؟ آن سرپرست به احتمال خیلی زیاد خودش هیچ اطلاعی نداشته که چه خطراتی در محیط کار، تهدیدشان میکند؟ (سناریوی اینکه سرپرست میدانسته و عمداً کارگر اول را وادار کرده که پا به قتلگاه بگذارد را آنقدر ترسناک و غیر انسانی است که همینجا پراتزش را میندیم)

با جستجو در اینترنت دنبال نام شرکت، میبینیم که شرکتی است خصوصی که با سرمایه دو کشور ایران و ترکیه (۴۰٪ داخلی و ۶۰٪ خارجی) تاسیس

شده است وظایف مدرن و پیشرفته بنظر میرسد. هنوز هم یکسال از افتتاحش نمیگذرد. پس علت چیست که به این سادگی قتلگاه کارگران شده است؟ سرپرست به کارگر اول و بیل را بیرون بیاورد، کارگر اول به محض اینکه دچار گازگرفتگی میشود، کارگر دوم "خودخواسته" برای کمک به همکارش می‌رود و او هم قربانی میشود. (این کلمه خودخواسته معنایش اینجا این است که تقصیر خودش بوده که رفته، و معنای عملی اش این است که شرکت هیچ تهدیدی نسبت به او ندارد چرا که خود خواسته اینکار را کرده) کارگر سوم هم به همین سرنوشت دچار میشود. هیچکدام نمیدانستند با چه خطراتی تهدید میشوند و در موقع حادثه چکار باید کرد؟ انگاری باز بودن در مخزن باعث خروج گاز به محیط کارگاه شده و چهار کارگر دیگر را هم مسموم کرده؟ کارگران بیشتری در کارگاه حضور نداشتند؟

علامت خطر و بازدارنده

شما در منزل علائم زیادی مشاهده نمیکنند که خطرات مختلف را به ساکنین خانه هشدار بدهد. اما در محل کار این علائم هشدار دهنده را به کرات ملاحظه میکنید. هرچه خطرات بیشتر باشد، علائم بیشتری نصب میشود تا یادآوری کند که اینجا خطری در کمین است، اگر وارد شوید. در مملکت ما مدرنترین کارگاه‌ها هم قتلگاه کارگرانند.

امنیت محیط کار

اینکه سرشان در یک آخوره). دبیر خانه کارگر زنجان موقعیت را غنیمت شمرده و سعی کرده چهره منفور و ضد کارگری مافیای خانه کارگر را بزک کند. ایشان در پیام تسلیتی که فرستاده از جمله گفته است: "وقوع این حادثه تلخ و ناگوار، بار دیگر اهمیت و ضرورت توجه به مسئله ایمنی در محیط‌های شغلی و واحدهای تولیدی را نمایان کرد. لذا تاکید به برگزاری دوره‌های آموزش ایمنی و آشنایی با اصول بهداشتی و نیز رعایت استانداردها در تمامی ابعاد کار و تولید، امری مبتنی بر صیانت از منابع انسانی و افزایش بهره‌وری است." خانه کارگرها سنگ طرفداری از کارگر را به سینه می‌زنند تا شاید فرصتی پیدا کنند که وارد این کارزارهای اجتماعی بشوند، تا دامنه آنها را در کنترل خود داشته باشند و اعتراضات کارگران در محدوده حفظ نظام خفه کنند. همینجا هم می‌بینیم که هدفشان افزایش بهره‌وری است.

وظایف تشکرها و نمایندگان کارگری
در این مورد معین باید خواهان این باشیم که نمایندگان از کارگران شرکت در تحقیقات و بررسی علل وقوع این حادثه شرکت داده شوند و به تمام اسناد و مدارک مربوطه دسترسی داشته باشند. باید مسبب این حادثه معرفی و محاکمه شوند. کم و کاستی های ایمنی صفحه ۸

این در حالی اتفاق می‌افتد که با این همه پیشرفت در امور ایمنی کار معلوم میشود، ساده ترین اصول ایمنی کار اصلاً رعایت نمیشود. یکی از پایه ای ترین اصول ایمنی کار این است که کسانی که به آن بخش یا کارگاه وارد میشوند، با خطرات ممکن در آنجا آشنا باشند و مطلع باشند در زمان بروز حادثه، چکار باید بکنند.

در توضیحاتی که درباره این حادثه منتشر شده است آمده که این کارگران که جان باخته اند، تجربه زیادی نداشته اند. سابقه کارشان ۳ الی ۴ ماه بوده است. بنابر این تجربه کار آنها در این واحد در حدی نبوده که بخوانند قبل از گاز سنجی وارد مخزن گاز حاوی نیتروژن شوند (۱۴). انگاری کارگران با تجربه میتوانند بدون گاز سنجی وارد مخزن شوند. (گاز نیتروژن نه بو دارد و نه رنگ) تنها راه اطمینان از بی خطر بودن مخزن را گاز سنجی نشان میدهد.

کارفرما و دولتس با تمام مافیاهای حاکم بر مملکت زالو صفتانه خون میخورند. همین قوانین و مقرراتی الکی را هم که خودشان نوشته اند اصلاً رعایت نمیکند. تنها چیزی که برایشان مهم است، سود بیشتر و بیشتر است. می‌زدند، کلک می‌زنند و با هزار حقه و نیرنگ شانه از زیر مسئولیتشان خالی میکنند، تا سود بیشتری ببرند. و بازرس کار، کارشناس بهداشت حرفه‌ای، قاضی و دادستان هم بنفعشان رای میدهند (بخاطر

تلاش با استفاده از بیل مکانیکی پیکر بیجان دو مقتنی از زیر آوار خارج و تحویل پزشکی قانونی داده شد. گفتنی است ریزش قنات و آوار در ماه‌های اخیر، موجب مرگ چندین کارگر مقتنی در کشور شده است. کارشناسان، عدم رعایت اصول ایمنی را دلیل بروز این نوع حوادث مرگبار می‌دانند. طبق گفته کارشناسان، حادثه‌ای که کارگران مقتنی را به کام مرگ می‌کشد در چند ماه اخیر زیاد شده است. عجیب است! اگر شناختی از وضعیت کارگران مقتنی نداشتیم شاید این ادعا را می‌شد پذیرفت که فقط این چند ماه است که میزان حوادث کاری مقتنی‌ها زیاد شده است. در حالیکه هیچ دلیلی در تغییر اوضاع طی چند ماه اخیر نمی‌شود برشمرد که علت زیاد شدن سوانح مثلا نسبت به سالهای قبل باشد. اگر این را در نظر بگیریم که پیشرفتهای هرروزه بشر در پیدا کردن راه‌های بهتر و مطمئن تر برای انجام کارها، همواره در جریان است و به طبع روشها و ابزارها و دانش حفاری چاه هم پیشرفت کرده است. و استفاده از وسایل ایمنی حفاری که در سالهای اخیر مرسوم شده است، میتواند کمک کند که حوادث کاری حفاری چاه بطور چشمگیری کم شود. مثلا استفاده از کلاه و کمربند ایمنی و کپسول گاز

بود یا مجرد؟ فرقی نمیکند به هر حال کارگران که از زیر بته عمل نمایند، مادر پدری دارند و خواهر برادری که از خود شاید سؤال کنند که یک لقمه نان درآوردن چرا باید اینقدر سخت و خطرناک باشد. این چه رسم روزگاری است که کارگران بخصوص کارگران ساختمانی در معرض چنین مصائبی از جمله خطر جانی هستند. با این همه پیشرفت امکانات ایمنی چرا آمار قربانیان کار اینقدر بالاست؟ تجهیزات ایمنی کمک میکند که اتفاقاتی شبیه به این نیفتد که دیوار روی سر کارگر خراب شود و جانش را بگیرد. کلاه ایمنی نقش زیادی در امنیت کاری دارد. این کلاه را برای زیبایی سر نمیگذارند، بخاطر این است اگر سنگی افتاد، کارگر لطمه جدی نخورد و بتواند خودش را از محل خارج کند.

مرگ دو کارگر چاه کن دیگر

"(هشتم آبان ماه)، ریزش قنات در روستای خسری در شهرستان بیرجند در خراسان جنوبی به مرگ دو کارگر چاه‌کن انجامید. از قرار معلوم این دو کارگر ۱۸ و ۴۰ ساله مشغول لایروبی مسیر قنات بوده‌اند که به یکباره با ریزش دیواره قنات این دو کارگر در عمق چهار متری مدفون می‌شوند. پس از اعزام نیروهای امدادی به محل مورد نظر و پس از ساعت‌ها

تراژدی جان باختن کارگران اینبار شهر ابهر را بهت زده کرد.

میدادند.

تنها کار کردن بخصوص در رشته حفظ و تعمیرات تاسیسات ساختمانی یکی از خطرهای بزرگی است که این کارگران در معرض آن قرار دارند. اتفاق همیشه نمی‌افتد، ولی وقتی پیش می‌آید اگر کارگر تنها باشد شانس خیلی کمتری دارد که صدمه نبیند. در حالیکه وقتی دونفر در محل هست و مشغول عیب‌یابی و یا رفع مشکل، شانس خیلی بیشتری است که اتفاق در راه را کنترل کنند. در سیستم بازارکاری که امروز مسلط است، کارگر خودش رانندگی می‌کند و در موتورخانه هم تنهایی باید عیب‌یابی کند و رفع عیب کند. این سیستم به فکر امنیت جانی و سلامت کارگر نیست. این سیستم را باید انسانی کرد، نباید هیچ کارگری تنها کار کند.

جانباختن یک کارگر ساختمانی

روز چهارم آبان- یک کارگر ساختمانی که در حال تخریب بخشی از دیوار ساختمان مسکونی قدیمی دو طبقه در خیابان دانش غربی بود، در اثر ریزش آوارسنگین نخاله‌های ساختمانی بر روی سرش جان باخت. عوامل امداد و نجات بعد از عملیات نجات و بررسی علائم حیاتی، مرگ این کارگر را تایید کردند. خبر خیلی کوتاه است. نا گفته‌های این تراژدی خیلی زیاد است. حتما میتوانی حدس بزنید که این کارگر ساختمانی که زیر آوار ماند و جان باخت، آرزوهای زیادی داشت که همه بریاد رفت و باید با او مدفون شود. خانواده‌ای داشت که منتظر بودند شب از کار با دست پر برگردد. متاهل

جانباختن کارگر تاسیساتی

"شنبه اول آبان یک کارگر تاسیساتی حین کار در قسمت موتورخانه ساختمانی در خیابان رودکی تهران بر اثر سقوط منبع انبساط موتورخانه بر روی سرش جان باخت." خبری کوتاه، مرگ انسان دیگری را در لیست قربانیان عدم رعایت ایمنی کار وارد کرده است. کارگر تاسیساتی که مشغول کار در موتورخانه بوده، دچار سانحه شده است ولی علت سانحه مشخص نیست. چرا منبع انبساط موتورخانه بر روی سرش سقوط کرده. مگر این منبع انبساط به جایی وصل نبوده؟ یا شاید بخاطر بالا رفتن فشار در سیستم و عدم عملکرد سوپاپ‌های اطمینان فشار، لوله‌ای ترکیده و منبع انبساط آزاد شده است و بر سر کارگر تاسیساتی سقوط کرده است. به هر حال نداشتن کلاه ایمنی و تنها کار کردن عواملی هستند که احتمالا باعث شده اند که این سانحه به قتلگاه کارگر تاسیساتی تبدیل شود. اگر کلاه ایمنی داشت، به احتمال خیلی زیادی جانش را از دست نداده بود. و اگر تنها هم نبود شاید قبل از اینکه منبع انبساطی از کنترل خارج شود، متوجه میشدند و سریع تر عکس‌العمل نشان

صفحه ۷ کار در شرکت را باید رسماً اعلام کرد و کارفرما را وادر به رعایت این اصول کرد. آموزش کافی و تجهیزات لازم را در اختیار کارگران و کارکنان باید قرار داد. تولید باید تا زمانیکه این کمبودهای ایمنی تصحیح نشود، متوقف شود.

دولت و اداره جانش را باید مجبور کنیم که به وظایف خود در رابطه با ایمنی و بهداشت کار عمل کنند و کلیه محل‌های کار باید از آخرین امکانات ایمنی و بهداشتی برای مراقبت از سلامتی کارگران و کارکنان و جامعه، برخوردار باشند. باید کارزاری سراسری راه بیندازیم که تضمین کند محل کار امن است نه یک قتلگاه. این کارزار "محل کار امن" را باید وسیعا فریاد بزنیم تا کارفرمایان و پیمانکاران را وادار کنیم در مقابل طبقه کارگر عقب نشینی کنند. هدف این کارزار این است که آمار قربانیان کار به صفر برسد.

از مدیای اجتماعی برای خبررسانی اینگونه حوادث کاری بیشتر استفاده کنیم و نگذاریم کارگران بیشتری قربانی خاموش سود طلبی کارفرمایان و رژیم دزدان اسلامی شوند.

دیگر سوانح کاری این هفته

عکس از آرشیو

ترازوی جان باختن کارگران اینبار شهر ابهر را بهت زده کرد.

ISNA

PHOTO: ISNA

صفحه ۸ اکسیژن و ماسک و لباسهای مناسب موقعیتهای مختلف را میتوان نام برد. این امکانات در کنار روشهای مطمئن کار جان انسانهای زیادی را نجات میدهد. اما اگر به وضعیت مملکت ما نگاه کنیم میبینیم که در شرکتهای بزرگ و صنعتی و پیشرفته هم ارزشی برای جان کارگر و انسان قائل نیستند. تنها هدف شان سود بیشتر است و باز سود بیشتر. سرمایه داری اخلاق انسانی سرش نمیشود که مثلا دل بسوزاند که یک جوان ۱۸ ساله و یک مرد ۴۰ ساله قربانی استفاده نکردن از لوازم ایمنی کار شدند. که خانواده های ایشان هم داغدار شدند. آرزوهایشان بر باد رفت. سرمایه داری یعنی همین که جان انسانها ارزش ندارد. تنها سود

است که سرمایه را به وجد می آورد و راضی میکند. اگر از امکانات ایمنی استفاده میشد و محیط کار این مقنی ها را مطمئن میکردند، اینها هنوز زنده بودند و خانواده هایشان هم داغدار نشده بودند. باید این نظم زمانه را که تمام درد و رنجش برای کارگران و زحمتکشان جامعه است را عوض کنیم. تمام ثروتهای این مملکت به دست حاکمان دزد و غارتگر بالا کشیده میشود و سهم اکثریت مردم گرسنگی، فقر و فلاکت است. کارگران هم باید برای کسب یک لقمه نان خانواده، از بوق سگ جانیشان را کف دستشان بگذارند و بروند سر

اطلاعیه خبری

اعتصاب کارگران ماشین سازی اراک و سه خیر دیگر

- روز ۹ آبانماه کارگران کارخانه ماشین سازی اراک در اعتراض به سطح نازل حقوقها و شرایط اسفناک معیشتی خود دست از کار کشیده و در محوطه شرکت تجمع کردند. در این تجمع اعتراضی کارگران با کف زدن و شعار دادن اعتراضشان را بازتاب دادند. این کارگران خواستار افزایش فوری دستمزدها متناسب با تورم واقعی و بر اساس نرخ هزینه های زندگی هستند.

- روز ۹ آبان بازنشستگان شرکت مخابرات ایران برای پیگیری مطالباتشان و خلف وعده ها در محوطه ساختمان معاونت مالی مخابرات ایران در تهران دست به تجمع زدند. خواست فوری آنها پرداخت برخی مزایای حقوقی و سنوات گذشته شان است. بنا بر خبرها از سال ۹۷ مخابرات مطالبات این کارکنان و بازنشستگان را پرداخت نکرده است.

- روز ۹ آبان کارگران روغن نباتی گلنار برای دومین روز در اعتراض به مشکلات

شغلی و معیشتی خود در محوطه مجتمع و مقابل دفتر مدیریت حاضر شدند. اعتراض این کارگران به تعطیلات اجباری بدون حقوق، کسر مرخصی، کاهش میزان تولید، عقد قراردادهای کوتاهمدت یکماهه، شبکاریهای دو هفته ای مداوم و تعرضات هر روز مدیریت به زندگی و معیشتشان است. به گفته کارگران آنها ساعت کاری مشخصی ندارند و در برخی موارد و به خواست کارفرما شیفت شبکاری یا روزکاری ۱۲ ساعته مداوم انجام می دهند. کارگران روغن نباتی گلنار همچنین مطالباتی در ارتباط با سنوات، اضافه کاریها و پرداخت حق بیمه به تامین اجتماعی دارند. این کارگران قبلا نیز در همین رابطه اعتراضاتی داشته اند و مدیریت با تهدید به اخراج تلاش کرده است مانع تجمعات آنها شود. کارگران میگویند دیگر حاضر به ادامه این وضعیت نیستند و پاسخ فوری میخواهند.

- روز ۵ آبان کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در اعتراض به تعویق پرداخت ۲ ماه حقوق و ۱۸ ماه حق بیمه خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ آبان ۱۴۰۰، ۳۱ اکتبر ۲۰۲۱

نه به حکومت مافوق مردم، آری به حکومت شورائی!

REDMI NOTE 8 PRO
AI QUAD CAMERA

همکاران در بند از جمله اسماعیل گرامی که بخاطر شرکت در یکشنبه های اعتراض و طلب خواسته های به ۶ سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده است و آزادی همه زندانیان سیاسی از جمله خواهشهایی است که بازنشستگان در تجمعات اعتراضی و در قطعنامه ها و بیانیه هایشان همواره بر آنها تاکید کرده اند. از خواهشها و مطالبات بازنشستگان باید وسیعاً حمایت و پشتیبانی کرد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۴۰۰، ۳۱ اکتبر ۲۰۲۱

حقوقها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی و حق مسکن ایفا کرده اند. بطور متقابل حرکت بازنشستگان باید مورد حمایت تمام بخشهای جامعه قرار گیرد و صدای آنها بازتاب یابد. بازنشستگان با اعتراضات خود به یک نیروی معترض و موثر علیه دزدیها و اختلاسها و برای دفاع از خواهشهای پیشرو در کل جامعه تبدیل شده اند. همسان سازی و افزایش سطح حقوقها به بالای ۱۲ میلیون، درمان رایگان، و پایان دادن به اختلاسها و بازگرداندن پولهای به سرقت رفته به صندوق بازنشستگی، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و آزادی فوری

تاکید بر اینکه منابع مالی آن از قبل از مزد خود آنها کسر شده است بر اجرای درمان رایگان تاکید داشتند. خواست مورد تاکید دیگر بازنشستگان در این روز افزایش حقوقها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی بود.

بازنشستگان زیر فشار و تعرض جدی از سوی چپاولگران حاکم هستند و بطور دائم با تجمعات و راهپیمایی و شعار دادن و بیانیه های رادیکال، از حقوق و خواهشهای خود دفاع میکنند. بازنشستگان در عین حال نقش مهمی در جلو آوردن خواهشهای سراسری کل جامعه از جمله درمان رایگان و افزایش

مقابل ادارات این سازمان تجمع کردند. بنا بر خبرهای تا کنون این تجمعات در تهران، رشت، تبریز، اهواز، کرمانشاه و بروجرد برگزار شد. در رشت بازنشستگان با شعار ما بازنشستگانیم دنبال حقوق ما هستیم، عدالتی ندیدیم از دیگر شعارهای اعتراضی بازنشستگان در این روز بود. یک خواست مورد تاکید بازنشستگان در این تجمعات درمان رایگان بود. از جمله در تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در اهواز آنها با

اطلاعیه خبری تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در چند شهر ما بازنشستگانیم، دنبال حقمانیم

- روز یکشنبه نهم آبانماه از ساعت ده و نیم صبح بازنشستگان تامین اجتماعی بدنال فراخوانی از قبل اعلام شده و برای پیگیری مطالباتشان در تهران مقابل سازمان تامین اجتماعی و در شهرستانها در

جمهوری اسلامی باید از سازمان جهانی کار اخراج و در سطح جهان بایکوت شود!

دومین روز اعتصاب کارگران پتروشیمی آبادان و تجمع کارگران پتروشیمی کوه مبارک جاسک و کارگران قراردادی پتروشیمی بیستون

دست به اعتصاب زدند. این کارگران زیر نظر شرکت پیمانکاری کیسون کار میکنند. - روز ۸ آبان کارگران قراردادی واحد تعمیرات پتروشیمی بیستون کرمانشاه در اعتراض به خلف وعده ها و عدم پاسخگویی به مطالباتشان دست به اعتصاب زدند و در محوطه شرکت تجمع کردند. در ارتباط با این خبر شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

مینویسد: "بدنبال اعتصاب سراسری کارگران پروژه ای نفت پیمانکاران با عقب نشینی در مقابل خواستههای ما وعده هایی دادند و بسیاری از شرکت ها شروع به کار کردند. اما نکته اینجاست که هر جا که وعده ها عملی نمیشود همکاران ما دوباره دست به اعتصاب زده و پیگیر خواستههایشان میشوند. بدین ترتیب اوضاع همانند سال گذشته نیست که پیمانکاران

وعده دهند و بعد از بازگشت به کار همه چیز به وضع قبل برگردد. ما کارگران مطالبه گریم و از مطالباتمان کوتاه نمی آییم. افزایش دستمزدها مطابق ارقام اعلام شده خودمان و پرداخت بموقع آن و تسویه حساب طلبهای کارگران در هر کجا که پرداخت نشده است، ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی، بهبود قابل قبول وضع کمپ ها و غذا از جمله مطالبات فوری ماست.

ما خواستار کوتاه شدن دست پیمانکاران هستیم." اعتراضات در مراکز نفتی گسترده است. کارگران نفت در برابر تعرضات به زندگی و معیشتشان معترض هستند و پیگیر مطالبات خود هستند. یک خواست فوری کارگران نفت در سطح سراسری کوتاه شدن دست پیمانکاران است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ آبان ۱۴۰۰، ۳۱ اکتبر ۲۰۲۱

- روز ۹ آبان کارگران پتروشیمی آبادان برای دومین روز برای پیگیری مطالبات خود با خواست افزایش حقوقها و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، داشتن امنیت شغلی و بازگشت به کار ۴ همکار اخراجی شان در محوطه شرکت تجمع کردند.

- روز ۸ آبان کارگران پتروشیمی کوه مبارک جاسک در اعتراض به عدم دریافت ۶ ماه دستمزد و مزایای شغلی خود

اعتراض کارگران ذوب آهن اردبیل؛ بازنشستگان تبریز و یک خبر دیگر

هم اکنون ۴ ماه مزد و حق بیمه طلب دارند.

علاوه بر این اعتراضات، روز ۹ آبان بازنشستگان تامین اجتماعی در پاسخ به فراخوانی سراسری در اعتراض به سطح نازل حقوقها و برای پیگیری مطالباتشان در مقابل دفتر سازمان تامین اجتماعی در تبریز تجمع کردند.

لازم به توضیح است در این روز بازنشستگان در شهرهای تهران، مشهد، کرمانشاه، بروجرد، رشت و اهواز تجمع داشتند. افزایش دستمزدها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی، درمان و تحصیل رایگان برای همه و داشتن حق مسکن، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و آزادی اسماعیل گرامی از بازنشستگان در بند، پایان دادن به اختلاس ها و بازگرداندن شدن پولهای به سرقت رفته به صندوق بازنشستگی از جمله مطالبات اعلام شده آنهاست.

تعویق پرداخت دستمزدها یک جنایت آشکار است. اتکا به مجمع عمومی به عنوان مکانی برای تصمیم گیری جمعی و شرکت خانواده ها در مبارزات؛ دو حلقه مهم در تقویت اعتراضات کارگری برای تحمیل خواستها و مطالبات کارگران به دولت و کارفرمایان است.

کمیته آذربایجان بر گسترش اعتراضات در تمام شهرهای آذربایجان و در همصدایی با اعتراضات مردم در سراسر ایران تاکید دارد.

کمیته آذربایجان حزب کمونیست
کارگری ایران

۳۱ آکتبر ۲۰۲۱، ۹ آبان ۱۴۰۰

اعتراضات در بخش های مختلف کارگری در سراسر ایران گسترده است. یک موضوع مشترک در بخش مهمی از این اعتراضات مساله تعویق پرداخت دستمزدهاست. در همین رابطه دو خبر از اعتراض کارگران ذوب آهن اردبیل و شرکت بهره برداری و نگهداری از شبکه یامچی در تبریز.

*روز ۸ آبان کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در اعتراض به ۲ ماه حقوق معوقه و ۱۸ ماه بیمه دست به تجمع زدند. یکی از کارکنان ذوب آهن اردبیل می گوید: دو ماه حقوق و هجده ماه حق بیمه طلبکاریم. در حالیکه حق بیمه ها از حقوق پرسنل هر ماه کم می شود، اما به تامین اجتماعی واریز نشده است. بعضی از پرسنل به نان شب محتاجند، به عالم و آدم بدهکارند، جدا از اینکه بیمه خدمات درمانی هم ارائه نمی شود و توی این فصل سرما اگر مریضی پیش بیاد باید با تعرفه آزاد هزینه کنند.

*کارگران شرکت بهره برداری و نگهداری از شبکه یامچی که تحت نظارت شرکت آب منطقه ای اردبیل کار میکنند؛ حقوق هایشان تا تیر ماه و کمتر از حداقل دستمزد تعیین شده سال ۱۴۰۰ که خود چند بار زیر خط فقر است، پرداخت شده است و

اعتراض کارگران مجمع بزرگ ماشین سازی تبریز!

بنا بر گزارشات دریافتی، روز هشتم آبانماه کارگران ماشین سازی تبریز، در اعتراض به وضع بد معیشتی خود یازده نفر از مدیران و مشاوران جدید این کارخانه را بیرون کردند و مدیر عامل شرکت نیز از ترس خودش از کارخانه خارج شد. شرکت ماشین سازی تبریز یکی از شرکت های صنعتی بزرگ است که در زمینه تولید و بازرگانی ماشین آلات صنعتی از جمله ماشین های تراشکاری، فرزکاری، مته، سنگزنی، سنتر، CNC، ابزار تیزکنی، فرز نیمه سنگین، ماشین سنتر عمودی، ماشین سنتر افقی، ماشین های سوراخ کاری فعال است.

کمیته آذربایجان حزب کمونیست کارگری گزارشی از وضعیت کار و معیشت کارگران در این مجمع بزرگ کارگری و موضوعات مورد اعتراض کارگران دریافت کرده است که در زیر میخوانید:

در مجمع ماشین سازی تبریز هفت هزار کارگر به کار اشتغال دارند. بخشی از آنها قراردادهایشان رسمی است و قرارداد بخشی دیگری از کارگران قراردادی و پیمانی است. میانگین حقوق این کارگران رقمی حول و حوش دو میلیون و پانصد هزار تومان است که با حق سنوات و بیمه و غیره به سه میلیون و پانصد میرسد. با این سطح نازل حقوقها، کارگران با مشکلات جدی معیشتی مواجه هستند و میکوشند با اضافه کاری کمی بر دستمزدشان اضافه کنند.

مدیریت نیز بر این معضل کارگران واقف است و سعی میکند اضافه کاری را بصورت پارتی بازی به افراد معینی بدهد و در عین حال از اضافه کاری به عنوان حربه ای برای ایجاد تفرقه در صف کارگران استفاده کند. یک ابزار دیگر مدیریت برای ایجاد تفرقه در میان کارگران پرداخت حقوق بر اساس سابقه و شاخص های دلخواهی خود مدیریت است. ماشین سازی تبریز در سالهای اخیر با مشکل خصوصی سازی که در واقع اسمی برای دزدی ها و چپاول کارگران است درگیر بوده و یک موضوع دائمی اعتراض آنان نداشتن امنیت شغلی و وضعیت بد معیشتی و کاری شان بوده است. بدنبال اعتراضات کارگران، این شرکت در سال گذشته به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) واگذار شد اما همچنان یک موضوع دائمی اعتراضی کارگران ماشین سازی تبریز دزدی های پشت پرده و وضعیت نابسامان معیشتی و کاری شان در این شرکت بوده است.

این کارگران بویژه در بخش ریخته گری در سال گذشته اعتراضاتی داشتند و وعده و وعیدهایی مبنی بر تامین نقدینگی و مواد اولیه برای ادامه کاری شرکت داده شد، اما کارگران همچنان نگران وضعیت شغلی خود هستند و میگویند فکر کردیم از چپاولگری خصوصی سازی رها شده ایم، باز هم نداشتن امنیت شغلی و معیشتی درد ماست.

زیر فشار این اعتراضات در دهم آذر ماه سال گذشته بازرسانی از طرف فرمانداری به کارخانه اعزام شدند تا به وضع کارگران

رسیدگی کنند. در ادامه این جدال است که امسال نیز با معرفی مدیریت جدید، در کنار زمزمه های اعتراض در هشتم آبانماه، کارگران ماشین سازی تبریز در اعتراض به این مشکلات معیشتی و کاری خود دست به اعتراض زدند و، همانطور که اشاره شد، یازده نفر از مدیران جدید را مجبور به خروج از کارخانه کردند و مدیر عامل شرکت نیز خودش از ترس کارگران از کارخانه خارج شد.

گفتنی است که نزاع بر سر مدیریت در مقطع تعیین مدیریت در هر سال یک موضوع جدال در میان دارو دسته های مختلف مرتبط با سازمان صنایع و گسترش است. اما نکته مهم اینست که در این میان کارگران پیگیر مطالباتشان هستند و برای تحقق آنها اعتراض میکنند. افزایش فوری سطح حقوقها، دانمی شدن تمامی قراردادهای داشتن امنیت شغلی، ایمنی محیط کار از جمله خواسته های این کارگران است.

کمیته آذربایجان بر اتکای مبارزات کارگران به تصمیم گیری جمعی از طریق ایجاد مجامع عمومی تاکید دارد. با اتکا به تصمیم گیری جمعی از طریق مجامع عمومی، میتوان و نباید گذاشت که مدیریت با ترندهای مختلف در صف کارگران تفرقه ایجاد کند. همچنین با اتکا به مجمع عمومی، میتوان با اتحاد بیشتر حکومت را برای افزایش دستمزدها به بالای خط فقر ۱۲ میلیونی اعلام شده توسط دولت زیر فشار گذاشت و به عقب نشینی وادار کرد.

کمیته آذربایجان حزب کمونیست

کارگری ایران

۳۱ آکتبر ۲۰۲۱، ۹ آبان ۱۴۰۰

اخبار نفت تجمع اعتراضی کارگران پتروشیمی گچساران و چند خبر دیگر از نفت

روز ۵ آبان جمعی از کارگران حجمی شرکت پتروشیمی گچساران در اعتراض به سطح نازل حقوقها و تبعیضها و با خواست دائمی شدن قراردادهای کاری خود مقابل ساختمان فرمانداری دست به تجمع زدند. این کارگران در همین رابطه در روزهای گذشته نیز در محوطه شرکت تجمع داشتند. یک خواست مهم کارگران نفت کوتاه شدن دست پیمانکاران و دائمی شدن قرار دادهای کاری و افزایش فوری سطح حقوقها مطابق با جدولهای درخواستی آنهاست. کارگران نفت تاکید کرده اند که مزد هیچ کارگری

نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد. بنا بر گزارشات منتشر شده در پروژه ساخت پتروشیمی خمین واقع در در روستای استهلک با اتمام بخشهایی از کار این پروژه طی ماه جاری ۴۰ کارگر و در ماه گذشته ۳۰ کارگر از کار بیکار شده اند. این کارگران در بخشهایی چون کابل کشی، اتصالات، نصب و تجهیزات تحت پوشش دو شرکت پیمانکاری مشغول به کار بودند. قرارداد همه این کارگران یک ماهه و یک طرفه امضا شده است و اکنون کارفرما جهت انجام تسویه حساب از کارگران خواسته است که برگهی تعهدنامه ای را امضا کنند که در آن درج شده که آنها همه مطالبات خود را دریافت کرده و اخراجشان با میل و به دلیل مشکلات شخصی خود آنها صورت گرفته است. این موضوع موجب اعتراض در میان کارگران شده است. بویژه هنوز بخشی از مطالبات این کارگران پرداخت نشده است. کارگران

خواستار پرداخت فوری طلبهایشان هستند. گفتنی است که در قرارداد اولیه منعقد شده با کارگران قید شده بود که میزان دریافتی هر کدام از کارگران هفت تا هشت میلیون است. اما بعد از شروع به کار به ۵ میلیون کاهش یافت. در اعتراض به این اخراجها و قلدریهای پیمانکاران، کارگران پروژه ای شاغل در ساخت پتروشیمی خمین در چهارم آبان ماه تجمع کرده به ادار کار خمین اعلام شکایت کردند. اداره کار نیز در همدستی با پیمانکاران جوابی به کارگران نداد. کارگران اخراجی پتروشیمی خمین اعلام کرده اند که تا رسیدن به خواستهای خود به اعتراض ادامه میدهند.

- طبق گزارشات منتشر شده در این هفته سهراب ظاهری یکی از کارگران داربست بند در شرکت پانندان در فاز ۱۴ عسلویه بر اثر شوک مثبت بودن تست کروناي خود و زیر فشار سنگین روحی و معیشتی دچار سکنه قلبی شد و جان خود را از

دست داد. همچنین بنا بر خبر دیگری در روز دوم آبانماه نیز فردین دانش هفشجانی یکی از کارگران پروژه ای نفت که سالها در مراکز نفتی کار کرده بود در اثر ریزش تونل جان خود را از دست داد. جانباختن سهراب ظاهری و فردین دانش را به خانواده های این عزیزان و به همکاران و دوستانشان تسلیت میگوئیم. شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفر در بخشی از گزارش تکاندهنده مربوط به این دو کارگر جانباخته مینویسد: "فشار سنگین کار، محیط های نا امن کار، فشار سخت معیشتی و در کنار همه اینها کرونا هر روزه دارد قربانی میگیرد. ما بر ایمنی محیط های کار، ۲۰ روز کار و ۱۰ روز مرخصی، افزایش دستمزدها مطابق ارقام اعلام شده خودمان و تاکید بر اینکه مزد هیچ کارگری نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد و بر بهبود قابل قبول وضع کمپها و غذا تاکید داریم و اینها همه مطالبات فوری ما هستند."

شورای سازماندهی در حاشیه همین خبرها مینویسد: "ریزش تونل، سقوط از ارتفاع، حریق و آتش سوزی و انفجارهای مهیب نمونه هایی از سوانح مرگ آفرین در نفت هستند که تا همین امروز قربانیان بسیاری داشته است. مسبب اصلی آن نیز مشتی سرمایه دار مفتخور هستند که حاضر به صرف کمترین بودجه برای ایمنی محیط کار و جلوگیری از مرگ و میر بیشتر در محیط های کار نیستند." این نهاد کارگری در نفت بر خواست فوری رفع تمامی موارد نقض ایمنی محیط کار و قرارگرفتن این مطالبه در لیست اولی مطالبات کارگران نفت در سطح سراسری تاکید کرده است. از خواستها و مطالبات کارگران نفت باید وسیعا حمایت و پشتیبانی کرد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۴۰۰، ۲۸ اکتبر ۲۰۲۱

سرتگون باد رژیم دزدسالار اسلامی!

اعتراضات کارگران شهرداری خرمشهر و ضرب و شتم یک کارگر کارگران دادخواهند

کارگران شهرداری خرمشهر

شش ماه است که حقوقشان را

دریافت نکرده و بیمه آنها نیز پرداخت نشده است. در هفته های گذشته این کارگران چندین مرتبه مقابل شهرداری، شورای اسلامی شهر و فرمانداری خرمشهر دست به اعتراض زدند و دستمزدشان را مطالبه کردند.

روز ۴ آبان خیر ضرب و شتم ایاد کیانی یکی از این کارگران که بخاطر طلب مزدی و بیمه خود به شورای اسلامی شهر خرمشهر مراجعه کرده بود، در مدیای اجتماعی بازتاب یافت و این گستاخی با موجی از اعتراض و خشم روبرو شد. ایاد کیانی کارگری است که بطور وحشیانه ای توسط عادل چلداوی عضو شورای اسلامی مورد حمله قرار گرفت و از ناحیه چشم بشدت آسیب دیده است.

ایاد که کارگر پاکبان خدمات شهری است می گوید: «ما در ایران برده هستیم، وضعیت مملکت ما همین است و مسئول در این مملکت این طور است؛ من برای اعتراض به وضعیت موجود به شورا رفته و دستمزد و بیمه ام را طلب کردم اما چلداوی به بهانه این که چرا مقابل منزل مادر او را تمیز نکرده ام به همراه برادرش به من حمله ور شدند.

کارگران نسبت به این گستاخی عضو شورای اسلامی ساکت نخواهند ماند و بطور جدی اعتراض دارند و خواهان این هستند که چلداوی به دلیل این ضرب و شتم محاکمه شود.

واحد خوزستان کمیته سازمانده، این عمل وحشیانه جیره خواران حکومت در

شورای اسلامی را شدیداً محکوم کرده و از همه کارگران شهرداری خرمشهر دعوت می کند تا در اعتراض به این رفتار وحشیانه واکنش نشان دهند و بطور جمعی دست به اعتراض بزنند. همانطور که کارگران نیشکر هفت تپه در شورای اسلامی را گل گرفتند، باید در شوراهای اسلامی در تمام مراکز کاری و در تمام شهرها گل گرفته شوند. باید بساط این نهادهای قلدری و جاسوسی و چپاول در همه جا را جمع کرد. چلداوی بخاطر گستاخی و عمل وحشیانه اش در قبال کارگران باید محاکمه شود. دستمزدهای عقب افتاده کارگران شهرداری خرمشهر باید تمام و کمال و فوری پرداخته شود و بیمه آنها واریز گردد.

دستمزدهای پرداخت نشده و قراردادهای موقت کاری و سطح نازل حقوقها از جمله موضوعات اعتراضات هر روز کارگران شهرداری است. اعتراضات در میان کارگران شهرداری در شهرهای مختلف گسترده است. این اعتراضات بستر مناسب رفتن بسوی اعتصابات سراسری است. باید متحدانه بسوی اعتصابات سراسری رفت. باید بساط شورای های اسلامی و کل دم و دستگاه حکومت چپاول و دزدی حاکم جمع شود.

کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری، واحد

خوزستان

۵ آبان ۱۴۰۰ - ۲۷ اکتبر ۲۰۲۱

اطلاعیه خبری

تجمع کارگران شهرداری خرمشهر، امیدیه، و بازنشستگان شرکت هواپیمایی هما

- صبح روز ۴ آبان کارگران بخش تاسیسات و تعمیرات آب و فاضلاب امیدیه در اعتراض به ادامه تعویق در پرداخت دستمزدهای خود که اکنون به چهار ماه رسیده است و خلف وعده ها، مقابل ساختمان فرمانداری تجمع کردند. این کارگران میگویند با وجود اینکه قبلاً اداره آبنای امیدیه برای پرداخت مطالبات معوقه کارگران وعده داده بود اما هنوز عملیاتی نشده و ما کارگران چهار ماه مزد معوقه طلبکاریم. در عین حال عیدی سال گذشته و سه سال سنوات ما هم پرداخت نشده است. یک موضوع اعتراض این کارگران همچنین قراردادهای موقت پیمانی و تبعیض در پرداخت ها است. هر کدام از کارگران این شرکت ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه کار دارند.

- صبح روز ۴ آبان جمعی از بازنشستگان شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران (هما) در ادامه اعتراضاتشان نسبت به وضعیت اسفناک معیشتی و سطح نازل حقوقها و تعویق هر ماهه پرداخت آن مقابل وزارت راه و شهرسازی تجمع کردند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۵ آبان ۱۴۰۰، ۲۸ اکتبر ۲۰۲۱

- روز پنجشنبه ۶ آبان ماه جمعی از کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به عدم پرداخت ۶ ماه دستمزد و خلف وعده های شهرداری مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند. زیر فشار اعتراضات کارگران نادر عمیدزاده از جانب فرمانداری خرمشهر اعلام کرد که قرار است تا روز شنبه ۸ آبان مطالبات این ماه کارگران به حساب آنها واریز شود و سپس به سرعت روند پرداخت حقوق پایه ۲ ماه کارگران آغاز شود. قبلاً نیز فرهاد دربندی نور، سرپرست شهرداری خرمشهر تاکید کرده بود که تا پایان روز ۵ آبان باید حقوق پایه ۲ ماه آن‌ها به حسابشان واریز میشود. کارگران شهرداری اعلام کرده اند که به این وعده و وعیدها اعتمادی ندارند و تا پرداخت کامل طلبهایشان به اعتراض خود ادامه خواهند داد.

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!

بیانیه حزب کمونیست کارگری به مناسبت سالروز خیزش آبان ۹۸

از خیزش آبان و دی ماه ۹۸ دو سال گذشت و به سالروزش نزدیک میشویم. خیزشی که در بیش از صد شهر جریان یافت و لرزه ای سنگین بر اندام حکومت اسلامی انداخت و یک بار دیگر نشان داد که مردم ایران مصممند حکومت اسلامی این نیروی ضد بشری، این مافیای چپاول مفتخوران خبیث و جنایتکار را به زیر کشند و جامعه ای انسانی و مرفه و مدرن را پایه ریزی کنند.

جمهوری اسلامی اعتراض مردم به گرانی بنزین را با گلوله جواب داد و مردم اعتراض را به شهرهای مختلف کشور کشاندند و تظاهرات به یک خیزش سراسری تبدیل شد. بنا به آمار یکی از مقامات مجلس اسلامی ۴۹۷ مرکز دولتی و بخش خصوصی مورد خسارت جدی قرار گرفت، به ۲۳۰ خودرو دولتی و عمومی و ۵۶۹ خودرو و موتور نیروهای امنیتی و انتظامی آسیب زدند. ۹۹۱ بانک یا تخریب شد یا آتش زده شد، ۱۲۳ مرکز! سوخت و تخریب شد. علاوه بر اینها تعدادی از حوزه های علمیه و مراکز تحقیق و سرکوب مذهبی نیز به آتش کشیده شد. شعارهای "مرگ بر دیکتاتور"، "مرگ بر خامنه ای"، "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "توب تانک فشفشه آخوند باید گم بشه" در سراسر کشور طنین انداز شد. مردم عکس های خمینی و خامنه ای و پرچم جمهوری اسلامی را به عنوان نماد حکومت و چهل سال سرکوب و فساد و جنایت به آتش کشیدند، دانشجویان در دانشگاهها شروع به تظاهرات کردند و در برخی شهرها عملاً اعتصاب عمومی شکل گرفت.

آبان ۹۸ ادامه خیزشهای مردمی تیر ۷۸، خرداد تا دیماه ۸۸ و دی ۹۶ و ادامه اعتصابات و اعتراضات وسیع کارگری بود

اما بدون ابهام و در ابعادی بسیار وسیعتر، خشمناکتر، عمیقتر و سراسری تر اراده و آرزوی مردم را بازتاب داد و جنبش سرنگونی را یک گام اساسی تر به جلو سوق داد. لایه های مختلف مردم، زن و مرد در این خیزش دخیل شدند و شرکت کردند. جوانان و زنان در این خیزش نقش بسیار برجسته ای داشتند و روزهایی تاریخی را در جنبش سرنگونی و رهایی از شر نظام فاسد سرمایه داری اسلامی رقم زدند.

جمهوری اسلامی با تمام توان جنایتش به تقابل با مردم پرداخت و بیرحمانه ترین فرماندهان و نیروهایش را در همه جا علیه مردم معترض به میدان کشید و با هدف کشت تظاهر کنندگان را مورد یورش قرار داد. بیش از ۱۵۰۰ نفر از تظاهر کنندگان با شلیک مستقیم مزدوران و آدمکشان اسلامی کشته شدند. بیش از ۷۰۰۰ نفر دستگیر و زندانی شدند. مردم اعتراضات را به محلات کشاندند و برای روزهایی عملاً کنترل برخی محلات را بویژه در خوزستان بدست گرفتند و جوانان جسور برخی پایگاه های سرکوب را خلع سلاح کردند. نهایتاً خیزش مردم به خون کشیده شد و عقب نشست. کشتار و بیرحمی حکومت اسلامی در این تقابل برآستی حد و حساب نداشت.

بدنبال این کشتار دوره دیگری از تقابل با حکومت اسلامی آغاز شد. یک اوج مجدد آن در خیابانها پس از شلیک موشک به هواپیمای اوکراینی پرواز ۷۵۲ در دی ۹۸ فوران کرد. در دیماه بار دیگر مردم و در پیشاپیش آنها دانشجویان در چندین شهر دست به تظاهرات زدند، پوستره های خامنه ای و سلیمانی را به آتش کشیدند و با شعار جمهوری اسلامی نابود باید گردد، سپاه جنایت میکند رهبر حمایت میکند، سلیمانی قاتله رهبرش جاهله به کشتار آبان پاسخ دادند و اعلام کردند که جامعه مرعوب نشده و هر جا فرصت کند رادیکال تر و گسترده تر به میدان میاید.

با سرکوب خیزش آبان، اعتراض و اعتصاب و جنبش دادخواهی و ابراز علنی نفرت و انزجار علیه سران و سردمداران حکومت از جانب بخشهای مختلف مردم، اشکال علنی تر و متنوع تر و ابعاد وسیعتری یافت. اعتصابات و اعتراضات کارگری ابعادی وسیعتر بخود گرفت. خواست ها روشن تر، جامعه چپ تر و فعالین متشکل تر شدند و جنبش سرنگونی برای حکومت غیر قابل کنترل تر گردید. اوضاع به شکلی در آمد که همه جا همه کس این جنبش را می بیند و لمس میکند، اما سرکوب و کنترل آن

توسط سرکوبگران عملاً ممکن نیست. وحشت و ترس از مردم را در تمام حرکات و وجنات دست اندرکاران حکومت میشود بوضوح دید.

آنچه جامعه ایران دارد نشان میدهد اینست که آبان زنده است. قربانیان کشتار آبان همه جا توسط مردم عزیز و گرامی داشته میشوند. حکومت اسلامی به عنوان یک نیروی بیگانه و اشغالگر و دشمن خونی مردم شناخته میشود. مردم اعلام میکنند و نشان میدهند که این حکومت باید برود و راهی جز سرنگونی پیش پای آن قرار ندارد. حکومت اسلامی در میان مردم شدیداً منفور و منزوی است. و چنین حکومتی راهی جز سرنگون شدن پیش رو ندارد. دور نیست روزی که آمران و عاملان کشتار آبان را در دادگاههای علنی مردمی به محاکمه بکشیم.

نابود باد حکومت اسلامی
زنده باد انقلاب انسانی برای جامعه ای
انسانی

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۴۰۰، ۲۷ اکتبر ۲۰۲۱

هیچ دستمزدی نباید کمتر از ۱۲ میلیون باشد!

اطلاعیه خبری
فراخوان
بازنشستگان
تامین اجتماعی
به تجمعات
سراسری
 یکشنبه، نهم آبانماه مقابل
 تامین اجتماعی

بازنشستگان تامین اجتماعی برای پیگیری مطالباتشان برای ساعت هشت - ده و نیم صبح روز یکشنبه نهم آبانماه به تجمع سراسری فراخوان داده اند. این تجمعات در تهران مقابل سازمان تامین اجتماعی و در شهرستانها در مقابل ادارات این سازمان برگزار خواهد شد. بازنشستگان یک بخش

رزمنده جامعه هستند که به دلیل فشارهای اقتصادی و تبعیضات مدام در حال اعتراضند. همسان سازی و افزایش سطح حقوقها به بالای ۱۲ میلیون، درمان رایگان، و پایان دادن به اختلاسها و بازگردانده شدن پولهای به سرقت رفته به صندوق بازنشستگی، پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات و آزادی

فوری همکاران در بند از جمله اسماعیل گرامی که بخاطر شرکت در یکشنبه های اعتراض و طلب خواستهایش به ۶ سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده است و آزادی همه زندانیان سیاسی از جمله مطالباتی است که در تجمعات اعتراضی و در قطعنامه ها و بیانیه هایشان همواره بر آنها

تاکید کرده اند. بازنشستگان با شعار فقط کف خیابون بدست میاد حقمون بر پیگیری خواستها و مطالباتشان تاکید دارند. از خواستها و مطالبات بازنشستگان باید وسیعا حمایت و پشتیبانی کرد.

حزب کمونیست کارگری ایران
 آبان ۱۴۰۰، ۲۶ اکتبر ۲۰۲۱

ماهواره یاه ست

فرکانس: ۱۱۷۶۶

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۷/۸

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com

ماهواره یوتلست

فرکانس: ۱۱۳۸۷

پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

اف ای سی: ۵/۶

KANAL JADID
کانال جدید

پخش زنده آنلاین:

newchannel.tv/live/tv

حزب کمونیست کارگری ایران به کمک مالی شما نیازمند است

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

سوئد:

Kontonr: 412 23 79-3 SEK

Bankkontonr: 9960 2641 223 793

Kontoslag: PLUSGIROKONTO

F RETAG

IBAN: SE10 9500 0099 6026 4122 3793

آلمان:

Germany

M. Eli

Commerzbank

Kontonr: 727634800

BLZ: 60040071

IBAN: DE84600400710727634800

BIC/SWIFT: COBADEFFXXX

هلند:

Bank: RABOBANK

Darande hesab: FVIVN

Shomare hesab: 15 13 50 248

Adres: EINDHOVEN

IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از

هر کشور دیگر:

England

Account nr. 45477981

sort code: 60-24-23

account holder: WPI

branch: Wood Green

Bank: NatWest

IBAN: GB77 NWBK 6024 2345477981

BIC: NWBK GB 2L

تک شما که حزب را میشناسید و خود را در اهداف انسانی و آزادیخواهانه آن شریک میدانید، انتظار کمک داریم. کمک کنید و دوستانتان را تشویق به کمک کنید. امیدواریم مبلغی بسیار بیشتر از آنچه در فراخوان حزب آمده است به صندوق حزب سرازیر شود تا حزب بتواند به تعهدات سیاسی خود و تعهدات تازه ای که در مقابل جامعه و فعالین کارگری دارد و همینطور تعهداتی در مقابل دوستانی که بدلیل شرکت در مبارزه و یا برای تداوم فعالیت خود با مشکل مالی و تامین زندگی خود مواجه شده اند، جوابگو باشد.

سوالاتی دارید میتوانید با آدرس های

زیر تماس بگیرید:

از اروپا:

آذر پویا: ۰۰۴۶۷۳۰۵۶۶۶۱۴

azar_poya@hotmail.com

سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

siabahari@gmail.com

از آمریکای شمالی:

ستار نوریزاد ۰۰۱۲۱۴۵۴۹۶۲۷۱

sattarnorizad@yahoo.com

از کانادا:

بابک یزدی ۰۰۱۴۱۶۴۷۱۷۱۳۸

babakyazdi2@gmail.com

از ایران:

شهلا دانشفر ۰۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

shahla.daneshfar2@gmail.com

حزب کمونیست کارگری را باید در همه زمینه ها تقویت کرد. این حزب نیاز مبرم جامعه برای تحکیم و تقویت مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و تضمین آینده ای روشن است. جامعه در آستانه تحولاتی مهم و تاریخی قرار دارد. فعالین کارگری، معلمان و بازنشستگان، زنان و دانشجویان مشغول تلاش هرروزه برای سازمانیابی و سازماندهی توده ای بخش های مختلف جامعه هستند. این تلاش ها، این جمعاعات اعتراضی وسیع و امیدبخشی که در مراکز کارگری و در خیابان ها جریان دارد، برای تبدیل شدن به یک آلترناتیو سیاسی موثر نیاز مبرم به حزب دارند. حزب کمونیست کارگری حزب این دوره است. امید بسیاری از مردم است. باید بدور سیاست های آن گرد آمد، همه جا واحدهایش را ایجاد کرد، برنامه و ادبیات و سیاست هایش را همه جا مورد بحث قرار داد، فراخوان هایش را هرچه بیشتر عملی کرد و از جمله حزب را باید تقویت مالی کرد.

بسیاری از پروژه های حزب نیاز و گسترش فعالیت های متنوع حزب در گرو تقویت بنیه مالی حزب است. تقویت این حزب بخشی از مبارزه شما برای سرنگونی حکومت گنبدیده و پلید اسلامی و شکل دادن به جامعه ای شاد و آزاد و برابر و انسانی است. حکومت اسلامی را باید تضعیف و سرنگون کرد و حزب را باید هرچه بیشتر تقویت کرد. به این معنی فراخوان حزب برای تامین مالی حزب یک فراخوان سیاسی نیز هست. از تک

فقط کف خیابون بدست میاد حقمون!